

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Polanci Societatis Iesv Theologi, Directorivm
Breve, Ad Confessarii, Ac Confitentis Mvns Rectè
Obeundum**

Polanco, Juan-Alphonso de

[Köln], 1617

De ijs quæ ad iuuandos eos pertinent, qui aßistunt morienti. Capvt XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41600

aliqua ex his, & eorum expositionem, bene quidem: si non posset, vtiliter tamen ab prædictis sacerdotibus, vel alijs pijs hominibus, licet non audiret ipse, nec sciret, huiusmodi orationes fierent: & interim etiam dum aliquis agonizanti loquitur, possent alij talia subsidia, orando seorsum, vel simul, ei præstare: imò & pueri vicini, vt orent, pro talibus, optandum esset, dicendo Credo, Pater noster, Ave Maria, Salve regina, Litanias, & alia.

De ijs qua ad iuuandos eos pertinent, qui assistunt morienti.

CAPVT XX.

Ratione habeat assistentium dñ loquitur infirmo, **Q**VI morientem alijs præsentibus iuuat, quamuis præcipua intentione ad infirmi auxilium feratur, rationem tamen suo loco & tempore aliorum audientium habere poterit, & debet: vt ex his, quæ infirmo dicuntur, vel si quid aliud propter eos addatur, ædificationem accipiant.

Digressiones, Aliquæ etiam digressiones fieri possunt (& interim cõquiescet aliquantulũ infirmus) ad hoc ipsum, vt scilicet præsentibus iuuentur, siue omnibus simul, siue

siue huic & i
Cùm aut
vel omnino
uatus est, n
quæ ad assist
go dici eis po
vt paulò ante
Missas offer
uo vel defun
charitatis au
prout difore
rum confide
tem se non
horretur vt e
vel alias Ora
wacent, quin
expediat fort
ro. sed alibi
nas, vel Miser
virginem, An
rienti, & p
Quædam
ædificatione
quæ de infirm
ci possunt, vt
Quàm bo
innocens vita
vsus sacram
aliquam gen

siue huic & illi loquatur seorsum.

Cum autem agrotus vel jam obiit, *Tempus*
 vel omnino iudicij, aut sensuum vsu pri. *commo-*
 uatus est, magis adhuc locum habent, *disimū*
 quæ ad assistentes dicuntur, quædam er. *ad iuuā-*
 go dici eis possunt ad infirmi vtilitatem, *dos assi-*
 vt paulò ante diximus: scilicet & orari, & *stentes,*
 Missas offerri, & eleemosynas pro eo vi. *que di-*
 uo vel defuncto fieri, vel alia pietatis, & *cantur*
 charitatis aut pœnitentiæ opera curent, *eis in in-*
 prout disoretio, circumstantijs persona- *firmi an-*
 rum consideratis, dictabit. Et si præsen- *xilium.*
 tem se non fore putat in hora mortis,
 horretur vt eo tempore dicant Litanias
 vel alias Orationes, nec ipsi filij, & vxor
 vacent, quin potius ipsi orent, licet non
 expediat forte, vt sint præsentēs. mortu-
 to. sed alibi id faciant, dicentes Coro-
 nas, vel Miserere, vel inuocantes Beatam
 virginem, Angelos, & Sanctos, vt adsint

Quædam verò ad ipsorum assistentiū
 ædificationem, sumpta occasione ex eis,
 quæ de infirmo vel mortuo sunt visa, di-
 ci possunt, vt;

Quàm bona sit preparatio ad mortē
 innocens vita: quā profit etiam frequens
 vsus sacramentorum, & per confessionē
 aliquam generalem & diligentem, sic mentis

Quæ di-
cantur
ad ipso-
rum an-
xilium.
Vsus fre-
quens
Sacra-
mentorum.

purgasse conscientiam & pacasse, vt nullum in articulo mortis negocium, peccatorum confessio; aut obligatio ad restitutionem facessant.

Mortis memoria. Quod saepe in sanitate, mortis memoria habenda sit & sic vita instituenda, vt in articulo mortis institutam vellemus.

Tempus quam preciosum. Quam preciosum sit tempus, quod ad salutem nostram operandam dat nobis Dominus, scilicet vt sunt nundinae mercatori, vt aurisodina detecta, vel thesaurus non clausus diuitias sitienti, vt serenum tempus & prosper ventus nauiganti, vt tempus messis agricolae, qui si praeterire sinant praesentem occasionem, nunquam eam fortassis similem sunt habituri: cum vel vna hora esset morienti magnopere expetenda, in qua integris sensibus, & iudicio, posset per poenitentiam & bona opera se disponere ad beatitudinem, & eius defectu posset aliquis in aeternam damnationem incidere, ergo dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes, maxime autem ad domesticos fidei.

Temporalium rerum vanitas. Quanta sit vanitas rerum temporalium cum dignitates, honores, diuitiae, voluptates & omnia, quae hic magni fieri solent, relinquuntur: ipsum corpus in puluerem redigatur, ad cuius commoditas

tem tam mu
inde ac perp

Quantum
quantus ad
vitam aeternam
entes comite
plis: Audi
mihi, scribe,
no moriuntur
spiritus, vt re
opera enim
vtique ad glo
tem operant

Diligent
insistamus, v
autem facie
pore enim su

Cum mori
tam incerta,
nos disponer
mori: nec
tam pollicer
dationem vi
re, incerei a
sturi simus.

Quod op
tis, non adha
bus vel perfo

rem tam multa, & tam sollicitè fiunt, perinde ac perpetuò esset hic viuendum.

Quantum sit momentum virtutis, *Virtutis*
 quantus actionum bonarum fructus: cū *quantus*
 vitam æternam promereantur, & mori- *fructus.*
 entes comitentur, juxta illud Apocalyp- *Ap. 14.*
 psis: Audiui vocem de cælo dicentem
 mihi, scribe, beati mortui, qui in Domi-
 no moriuntur: amodo enim jam dicit
 spiritus, vt requiescant à laboribus suis:
 opera enim illorum sequuntur illos, &
 vtique ad gloriam perpetuam & felicita-
 tem operantium sequuntur.

Diligenter ergo eis dum possumus,
 insistamus, vt hortatur Apostolus. Bonū
 autem facientes, non deficiamus, tem- *Gal. 6.*
 pore enim suo metemus non deficientes.

Cū mors sit tam certa, & eius hora *Hora*
 tam incerta, quòd quotidie sic debemus *mortis*
 nos disponere, vt securè possimus eodem *incerta.*
 mori: nec debemus nobis longam vi-
 tam polliceri, nec in aliud tempus emen-
 dationem vitæ & bonas actiones rei ce-
 re, incerei an hunc diem integrum vi-
 tauri simus.

Quod oprandum sit, vt in hora mor- *Liber-*
 tis, non adhæreat affectus humanus re- *tas cor-*
 bus vel personis terrenis, sed cor totum *dis,*
 liberum

*in sani-
tate est
curan-
da.* liberum & expeditum, ad cœlestia desi-
deranda, & summū bonum vnicè aman-
dum se conuertat: & quàm felices sint
qui sic se habent, vel ex ipso statu, vel sal-
tem ex præparatione ante id vltimum
tempus facta. vnde curare debemus, dum
vuiumus sani, vt id ita fiat.

*Testa-
mentum
mature
facien-
dum.* Quod ad testamentum attinet, quàm
conueniat, vt dum quis valet sensibus,
& iudicij, id faciat: ne vel carendo vsu in-
tegro iudicij, deliramentum faciat pro
testamento, vel consanguineis, aut alijs
circa mortem vrgentibus, vel forte im-
pedientibus eius voluntatem (quod ta-
men esse graue peccatum declaratur)
non qua debet ratione fiat, nec, vt par es-
set, animæ testantis, per opera, vel legata
pia consulatur. ideo expedire etiam, vt
dum quis valet, vel antequam morbus
ingrauescat, ea exequatur ipse (si potest)
quæ in testamento legare alijs decreuit
vel saltem mature per testamentum, vel
codicillum leget: ne procrastinando, ad
eum statum redigatur, vt non possit iam,
q̄ ipsius animæ magnopere cōueniebat,
præstare. Et alia huiusmodi, habita ra-
tione personarū, oportune dici circum-
stantibus, vel in communi, vel seorsum
agendo cum quibusdam, possunt.

F I N I S.

Collegij huiusmodi Paderb.
a^o 1623